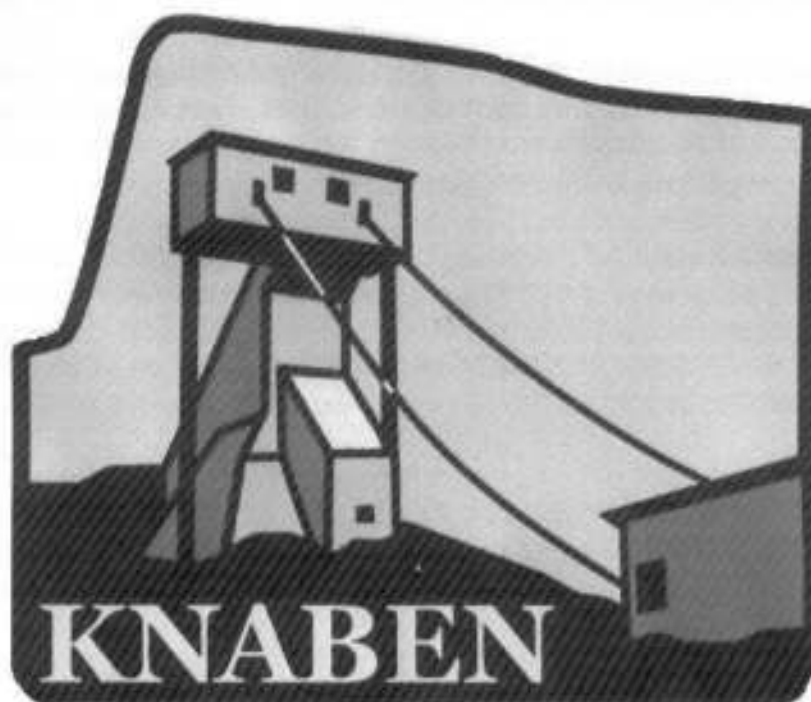

KNABEN NYTT

Nr. 48
Februar 2010

MEDLEMSBLAD FOR
KNABENS VENNER

Noen livsfilosofiske betraktninger 50 år etter –

Inge Bjart Torkildsen

Nå er det snart 50 år siden vi (Borghild, Stein, Ole Z. og jeg) flyttet fra Knaben Gruvor som utvilsomt var et bra sted å vokse opp på. De første inntrykk i livet ble samlet i naturlige omgivelser med småfjell, vann og sand, fauna og flora, litt farlige ville dyr. Solformørkelsen i juni 1954 og erkjennelsen av at man ikke kunne ta på Månen fordi den var for langt unna var store oppdagelser som la grunnlaget for senere astronomistudier.

Blanding av nordnorsk og sørnorsk befolkning med en eller annen trønder var en bra integrasjon som kanskje la grunnlaget for å akseptere andre folkeslag som likeverdige uansett hår eller hudfarge. "Inni er vi like, men noen er mer lik enn andre". En flokk barn vant hverandre i vennlighet og lite konflikter etter det jeg kan huske. Naturens farer ble taklet med litt snubling, knall og fall i møte med bevegelsen og tyngdekraften. Det herdet og ga et godt grunnlag for en fremtidig syklist...

Så kan man spørre seg om man egentlig har lært noe nytt siden man var barn med en naturlig nysgjerrighet? Det sies at den måten vi vandrer på i virkeligheten reflekterer også vår indre natur i den naturlige tilstand av energi, innsikt og årvåkenhet der vi stadig gjør nye oppdagelser. Det fant vi jo også ut som barn med visse korreksjoner av foreldrene. Like barn leker best? Alt henger sammen med alt, men hvem henger sammen med hvem? Hva er sammenhengen?

Naturlige spørsmål vi fremdeles stiller oss. Informasjonsmengden har økt, men fremmer det forståelsen? Man kunne kanskje like gjerne satt i ei hule på Knaben og meditert fremfor å reise jorda rundt noen ganger og filosofert? Frem og tilbake er dobbelt så langt, men man må selvsagt reise bort for å komme tilbake igjen. „Dersom vi hadde holdt oss der vi ble født, ville det ikke vært noen transportproblemer“ har visstnok „den store filosof“ Anders Lange en gang sagt. Hadde det løst energi- og klimaproblemer?

Heldigvis er det mange dyktige håndverkere nedover i bygda som frekventerer Knaben og fikser det meste. Et lite kraftverk og VVS systemer av beste kvalitet er snart på plass. Man må passe seg for å bli „for sivilisert“, da forsvinner jo litt av naturopplevelsen, men det er jo kjekt med et boblebad som kan tine opp kroppen etter en kald ski- eller sykkelturn. Innovasjon og kreasjon ligger i de fjotlandske og kvindølske gener så det ordner seg nok. Rogalendingene tar seg av markedsføringen....når teori og praksis er tilstrekkelig og forenet, vil resultatet presentere seg selv.

„Himmelen er på jorden, men menneskene ser den ikke“ skal Jesus visstnok ha sagt i den grad vi kan stole på oversettelsen. Han mente kanskje at „himmelen er i oss og det er opp til hver enkelt å se den“? Når man observerer den fysiske himmel får man jo også følelsen av det indre rom. Det er en erkjennelse i mange av planetens kulturer som ikke tilhører en enkel og spesifikk tradisjon. Organiserte religioner blir det gjerne krig av.

I så måte forblir Knaben et „fredens universitet“ hvor originalene kan samles i nytelsen av den naturlige tilstand hinsides ekstreme tradisjoner. „Det enkle er ofte det beste“ som det sies i reklamen. Det gjelder også livet, selv om det i blant er morsomt å arbeide med kompliserte systemer. Dessverre har en del en tendens til å gjøre dem mer kompliserte enn de egentlig er for å gjøre seg selv uunnværlige i kontrollen av dem. Det er ikke veien å gå, autonome systemer gir tid til nye oppfinnelser, men alt er selvsagt forgjengelig.

„Det er alltid ei lus til“, sier vi i dataspråket, men den „lusa“ er også en del av naturen selv om den er „menneskeskapt“. Mennesket er jo også en del av naturen, så virkeligheten er egentlig en himmel ornamentert med naturlige variasjoner i energispillet. „Man må leve i nuetten“ som en eller annen nordlending sa på Knaben, mens sørlendingene planla matlageret for vinteren. Det er sjelden noe går som planlagt, men i øyeblikkets årvåkenhet fikser man det meste. Litt nedarvet erfaring skader ikke....

Det å redde liv er den største gaven en kan gi et annet menneske, og når man selv i fryktløs medfølelse må bøte med livet for å redde et annet, blir det ekstra stort. Det finnes utallige redningsmenn i en farefull verden vi knapt hører om. Det skal kun et øyeblikks mangel på oppmerksomhet, så ligger vi der i trafikken eller andre omstendigheter. Hver dag er en ny opplevelse i erkjennelsesprosessen og ingen vet hva neste øyeblikk bringer.

Det er få som er både klarsynte og fremsynte, men det er sannsynlig at vi skaper våre egne liv som et resultat av våre handlinger. Alle gjør sitt beste etter viten og vilje, alt henger sammen med alt. En regndråpe reflekterer hele universets sammenheng....

Dette var bare noen tanker og ord som kom og gikk. Det gjorde de for 50 år siden også. Når tankene er tomme, vil visdommen komme?